

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. I. Vtrum accidentia remaneant sine subjecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Si controuersiam spectemus in ordine ad praxim, omnino videtur dicendum quod quando res ipsa inuenitur notabilis mutatio in qualitatibus, Christi corpus non remaneat: vel enim requiritur deperditio quantitatis ut corpus Christi desinat esse modo sacramentali, & dico huiusmodi notabilem mutationem qualitatibus arguere quantitatis deperditionem, & per consequens quod desineret substantia panis, & proinde quod substantia corporis Christi ibi desinat esse. Vel non requiritur deperditio quantitatis, & similiter dicendum, facta notabili mutatione in qualitatibus, corpus Christi desinere esse in Sacramento.

Porro notabilis mutatio qualitatibus necessaria ad panis conseruationem, & proinde ad hoc ut corpus Christi remaneat in Sacramento, censetur inueniri quando odor, sapor, spissitudo notabiliter mutantur; hæc enim indicant non remanere sufficiens temperamentum ad conseruationem panis. unde quo casu in hostia ante consecratam clara esset notabilis mutatio istorum accidentium, ea non videretur posse adorari, licet apparet caro vel sanguis, quia si tanta mutatio inueniatur, etiam nulla intercedente apparitione, corpus Christi censetur desinere esse in Sacramento; ergo etiam si intercedat apparitio, quia huiusmodi apparitio non facit, ut mutatio aliis sufficiens ad desitionem corporis Christi non sufficiat, communi tamen quando apparet caro, vel sanguis, potest saltem aliquamdiu permanere temperamentum ad perseverantiam panis necessarium, & proinde practice potest iudicari Christi corpus aliquamdiu sub speciebus remanere.

Aduerte eo casu celebrantem sacerdotem non teneri sumere hostiam propter horrorem; immo D. Thom. infra quaest. 82. art. 4. ad 3. indicat non debere, quod etiam indicat Durand. Vict. supra, & alij. immo D. Thom. eadem responsione indicat non teneri aliam hostiam consecrare, cum dicat: *consulendum tamen esset sacerdoti quod iterato corpus & sanguinem Domini consecraret & sumeret*, quod etiam censent alij, Caiet. in dictum art. quaest. 82. Sotus dist. 13. quaest. 1. art. 4. in fine. nam Christus censetur eo casu dispensare, ne sacrificium aliter compleatur.

QUESTIO LXXVII.

De remanentibus in Sacramento accidentibus.

ARTICVLVS I.

Virum accidentia remaneant sine subiecto in hoc Sacramento?

AFFIRMAT; quod est definitum in Concilio Constantiensi sess. 8. in qua damnatur articulus 2. Wicleffi qui sic habet: *accidentia panis non manent sine subiecto in eodem Sacramento*. colligitur etiam ex definitione Concilij Trident. sess. 13. can. 2. in quo definitur in Sacramento Eucharistiae fieri conseruationem totius substantiae panis in corpore, & totius substantiae vini in sanguinem (scilicet Christi) manentibus duntaxat speciebus panis & vini. quibus verbis datur intelli-

gi accidentia remanere sine subiecto, quod & perpetuo sensu Ecclesia.

Probatur ratione, de fide est substantiam panis in hoc Sacramento non remanere, ut ostensum est quaest. 75. ergo accidentia non subiectionantur in illo: non possunt etiam dici subiectati in corpore Christi, cum habeant modum quantitatum per quem extenduntur in ordine ad locum, quo caret corpus Christi. 2. figura accidentium est plane improporcionata corpori humano, ergo non potest asseri illa inherere corpori Christi sine miraculo, quod non sequitur ex vi huius mysterij, & proinde non est asserendum. Accidentia non possunt etiam dici esse in aere circumstante, ut ostendit D. Th. in corpore, cum aer non sit naturaliter susceptiuus huiusmodi accidentium, unde non nisi miraculose illa susciperet, quod non est asserendum. adde aerem peli, dum species mouentur, ergo si gnum est eas non subiectionari in aere. ex quibus deducitur quod accidentia in hoc Sacramento remaneant sine omni subiecto substantiali, quod solum intendit hoc art. D. Th. nam qua ratione se habeant ad quantitatem, sequenti art. dicetur.

In solutione tertij & quarti argumenti tangit difficultates vel in Philosophia, vel in prima parte discutiendas.

ARTICVLVS II.

Virum in hoc Sacramento quantitas dimensua panis vel vini sit aliorum accidentium subiectum?

AFFIRMAT. probat 1. ex eo quod sensu appareat aliquid quantum esse coloratum. 2. quantitas est prima dispositio materiae, qua mediante cetera accidentia materialia insunt materiae; cum ergo substracto subiecto substantiali remaneant, dicendum remanere in quantitate, tanquam subiecto. tertia ratio petitur ex eo quod subiectum sit principium indiuiduationis ipsorum accidentium, cum ergo remaneant accidentia indiuidua, debet remanere aliquod subiectum principium indiuiduationis eorumdem, quod est quantitas. quæ ratio videtur difficilis, nam, ut omittam minus probari in Philosophia, quod accidens indiuiduetur per subiectum, constat accidens posse conseruari sine omni quantitate, quo casu erit idem numero, quod erat sub quantitate, & proinde ex eo quod quantitas sit principium indiuiduationis, non apte conficitur eam remanere, tanquam aliorum accidentium subiectum.

DVBIVM I.

Virum quantitas panis & vini remaneat in hoc Sacramento?

CONSTAT in hoc Sacramento aliquam quantitatem inueniri, quam verò ea sit videtur posse controuerti. aliqui asserunt esse quantitatem materiae panis, nam censent in vnoquoque composito materiali vnicam esse quantitatem inexistente proximè materiae, eamque efficientem, quæ sit causa cur sit extensa, & habeat partes extra se mutuo positas, sit etiam causa cur secundum naturalem rerum exigentiam nec se inuicem, nec rem aliam quantam vel quantitatem

Prob. ratio ne.

Resp. affir.

Ratio D. Th. videtur difficilis.

3.

Quidā asserunt esse quantitatem materiae panis.